

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ “ರೈತ ತೀರ್ಪು”. ಕಳೆದ 60 ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೃಷಿ ಬಗೆಗಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಅತಿಸಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ 30 ರೈತರು (15 ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸೇರಿ). ಇವರು ರೈತ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ ಜ್ಯೂರಿ (ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ) ಸದಸ್ಯರು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ರೈತರೆದುರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಬಗ್ಗೆ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿದವರು ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧಕರು. ಇದಲ್ಲದರ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿಗೆ ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಎಂ. ಎನ್. ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ, ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪರಿಣತರ ಸಮಿತಿ.

ಇದಲ್ಲ ನಡೆದದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನಕಪುರ

ರಸ್ತೆಯ “ಫೈರ್ಫೈಸ್”ನಲ್ಲಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2009ರ ಮೊದಲ ವಾರದಲ್ಲಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಘಟಿಸಿದವರು ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಡೆಕ್ಲನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಕ್ರಾ, “ಹಿತ್ತಲ ಗಿಡ” ಪತ್ರಿಕೆ, ಧಾರವಾಡದ ಕೃಷಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಿರಸಿಯ “ಅಪ್ಪಿಕೋ” ಸಂಘಟನೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿದ್ದವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಐಐಇಡಿನ ನಿರ್ದೇಶಕ ಡಾ. ಮೈಕೆಲ್ ಪಿಂಬರ್ತ್.

ಮೊದಲ ದಿನ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ರೈತ ಜ್ಯೂರಿ ಸದಸ್ಯರು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ 2ನೇ ಮತ್ತು 3ನೇ ದಿನ, ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳ ಬಲದಿಂದ, “ರೈತ ಸಮುದಾಯ ಇಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸಂವಾದ, ಕಳೆದ 6 ದಶಕಗಳ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

ವರ್ಗಾವಣೆಯ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿತು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ರೈತ ಜ್ಯೂರಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ್ದು 22 ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು. “ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು ಹಾಗೂ ರೈತ ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೂ ಸರಕಾರದ ಮನ್ನಣೆ ಮತ್ತು ಸಂಭಾವನೆ ಸಿಗಬೇಕು” ಎಂಬುದು ಆ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಮುಖ್ಯಾಂಶ.

ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸಿ ಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಭಾಗವಹಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಶೇ.70 ಜನರ ಜೀವನಾಧಾರವಾದ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ನೀತಿ ರೂಪಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯುವ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು.

ಅದೇ ರೀತಿ, ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ

ನೀಡುವುದು, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು - ಈ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧಕರು ರೈತ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಕುಲಾಂತರಿ ತಳಿಗಳು, ಬಂಜೆಬೀಜಗಳು, ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಜೈವಿಕ ಇಂಧನ - ಇದೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಏನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿವೆ? ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆ ರೈತಪರವಾಗುವ ಬದಲಾಗಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಪರ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನಾದರೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಬದಲಾಗಲಿ. ತೆರಿಗೆದಾರರಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ, ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ನೀಡುವ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ, ರೈತಪರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗಲಿ.

- ಸಂಪಾದಕ

ಸಂಪುಟ: 1 ಸಂಚಿಕೆ: 4
ಜನವರಿ, 2010

ಚಿತ್ರ: ವಿನುತಾ ಪ್ರಕಾಶ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆ

ನರೂರಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹೊಸ ಅಂಕಣ	ಕಾಯಕದಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಾದವರು ಹೆಗಡೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ	ಅಕೇಸಿಯಾ ದೂರು ಕಳೆವೆ ಅಂಕಣ	ವಿಶ್ವ ತುಳು ಸಮ್ಮೇಳನ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲ
--------------------------	------------------------------------	-------------------------	--------------------------------

ಕೃಷಿ ಸಂಪದ

ಸಂಪಾದಕರು: ಅಡ್ಡೂರು ಕೃಷ್ಣರಾವ್

ಕೃಷಿ ಸಂಪದ ತಂಡ:
ಶಿವಾನಂದ ಕಳವೆ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಹೊಸಪಾಳ್ಯ
ಚಾಮರಾಜ ಸವಡಿ, ಭೂಷಣ್ ಮಿಡಿಗೇಷಿ, ಕೆ ಶಾಮ ಭಟ್
ಶಾಮ ಕಶ್ಯಪ, ವಸಂತ ಕಚೆ

ಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ:
ಅಪಾರ

ಸಂಪರ್ಕ:
krushi@sampada.net
ದೂರವಾಣಿ: 080-32900111
ಸಮುದಾಯ: <http://krushi.sampada.net>

‘ಕೃಷಿ ಸಂಪದ’ - ‘ಸಂಪದ’ದ ಒಂದು ಯೋಜನೆ.

ಲೇಖನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳು ಅಯಾ ಲೇಖಕರದ್ದು. ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಕೃಷಿ ಸಂಪದ ಇ-ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಂಟೆಂಟ್ Creative Commons Attribution Share Alike ಲೈಸೆನ್ಸಿನಡಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ‘ಕೃಷಿಸಂಪದ’ದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ‘ಕೃಷಿ ಸಂಪದ’ ಆನ್ಲೈನ್ ಸಮುದಾಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬರಹಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸುಳಿವುಗಳೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿ ಮುದ್ರಣ ಶಾಯಿ

ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮುದ್ರಣ ಶಾಯಿಯನ್ನು ಖನಿಜ ಮೂಲದ ಮುದ್ರಣ ಶಾಯಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಇದು ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಸಾವಯವ ಸಂಯುಕ್ತಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ರಾಸಾಯನಿಕ ತಂತ್ರಗ್ನಾನ ವಿಭಾಗದ ಶಾಂತಿನಾಥ ಫೋರ್ಷ್.

ಅನಿಲ ರೂಪದ ಸಾವಯವ ಸಂಯುಕ್ತಗಳಿಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ತುಂಬಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಕೆಲಸಗಾರರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರ ಅಪಾಯಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಫೋರ್ಷ್. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಡಿಬಿಸಿ ಇಂಡಿಯಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ ಸಂಶೋಧನಾಕಾರರ ತಂಡ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದ್ದು, ಫೋರ್ಷ್ ಆ ತಂಡದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು.

ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮುದ್ರಣ ಶಾಯಿ ಬೇಗನೇ ಒಣಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಫಲಿತಾಂಶ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ, ಖನಿಜ ಮೂಲದ ಮುದ್ರಣಶಾಯಿಗಳ ಪ್ರಧಾನ ದೋಷ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಎಣ್ಣೆಗಳು. ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕಲೆಯ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಶಾಯಿಗಳ ಶೇಕಡಾ 30 ಭಾಗ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಎಣ್ಣೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಸೋಯಾಬೀನ್ ಎಣ್ಣೆ, ತಾಳೆಣ್ಣೆ, ಭತ್ತದ ಹೊಟ್ಟಿನ ಎಣ್ಣೆ, ಹುಚ್ಚೆಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಎಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಹಲವು ಮುದ್ರಣಶಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಫಿಲೊಲಿಕ್ ರೆಸಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾಲಿ ಎಥಿಲೀನ್ ಮೇಣದ ಪೇಸ್ಟನ್ನು ಬೆರೆಸಿದರು. ಈ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಸಂಯುಕ್ತ ಬಣ್ಣಕಾರಕಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರು. ಖನಿಜ ಮೂಲದ ಎಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಶಾಯಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಸಸ್ಯಜನ್ಯ (ಭತ್ತದ ಹೊಟ್ಟಿನ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ತಾಳೆಣ್ಣೆ) ಎಣ್ಣೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಶಾಯಿಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು.

ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಎಣ್ಣೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮುದ್ರಣಶಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಎಂಬುದು ಫೋರ್ಷ್ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಮುದ್ರಣಶಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಖನಿಜಮೂಲದ ಮುದ್ರಣಶಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಶೇ. 8-10 ಜಾಸ್ತಿ. ಆದರೆ ಮುದ್ರಣಾಲಯಗಳ ಕೆಲಸಗಾರರ ಆರೋಗ್ಯದ ಸುಧಾರಣೆ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲ.

- ನವನೀತ ಕುಮಾರ್

ಜೊತೆಯಾಗಿ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತ ಅತ್ತೆ-ಸೊಸೆಯರು

ಅರುವತ್ತು ವರುಷಗಳ ವಯೋವೃದ್ಧಿ ಸುಂದರಿ ದೇವಿ ಈಗ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಸುಂದರ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯ ಬಲ್ಲಳು. ಇದರಲ್ಲೇನು ವಿಶೇಷ ಅಂತೀರಾ? ಇದು ಅವಳ ಬದುಕಿನ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವಳಾಗಲೀ, ಅವಳ ಮೂವರು ಸೊಸೆಯರಾಗಲೀ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಮೂವರು ಸೊಸೆಯರೂ ನಿರಕ್ಷರಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಸುಂದರಿ ದೇವಿಗಾದ ವೇದನೆ ಬಹಳ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ಅತ್ತೆ-ಸೊಸೆಯರು ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಬರೆಯಲು ಹಾಗೂ ಓದಲು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಡಿತರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಾಗೆಲ್ಲ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡುವ ಬದಲಾಗಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಒತ್ತುವಾಗೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ತಾಳಲಾಗದ ಅವಮಾನ. ಇತರರು ದಸ್ತಕ್ ಹಾಕುವಾಗೆಲ್ಲ ತಾನೂ ಎಂದಾದರೂ ದಸ್ತಕ್ ಹಾಕಬಲ್ಲೆನೇ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಒತ್ತುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ಸುಂದರಿ ದೇವಿ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯಂತಹ ಹಲವಾರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬಹುಕಾಲದ ಬಳಿಕ, ಅರುವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಇದು ನನಸಾದ ಕನಸು. ಅವರು ಬರಹ ಕಲಿತದ್ದು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಗ್ರಾಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೇ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

ಇದೆಲ್ಲ ಜರಗಿದ್ದು ಜಾರ್ಖಂಡ ರಾಜ್ಯದ ಗಿರಿಧ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಡತನ. ಅನಕ್ಷರತೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಂತೂ ಅತೀವ ಅನಕ್ಷರತೆ. ಆದರೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಹಂಬಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, “ವಿಕಾಸ ಕೇಂದ್ರ” ಎಂಬ ಎನ್‌ಜಿಒ (ಸರಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆ) ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ಆರಂಭಿಸುವುದನ್ನು ಫೋರ್ಟಿಸಿದಾಗ, ಗ್ರಾಮದ ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿನ ಕಳೆ.

ದಾರಿ ತೋರಿದ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಬಂದವರು ಹಲವಾರು ಮಹಿಳೆಯರು.

ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಲು ಯಾವ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯೂ ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನೇಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಅಜ್ಜಿ ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿಯಿಂದ ತೊಡಗಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮದುಮಗಳಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದ ಮುನಿಯಾ ದೇವಿ ತನಕ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹ - ಅನಕ್ಷರತೆಯ ಕಳಂಕ ತೊಡೆದು ಹಾಕುವ ತವಕ.

ಹಲವಾರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬಹುಕಾಲದ ಬಳಿಕ, ಅರುವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಇದು ನನಸಾದ ಕನಸು. ಅವರು ಬರಹ ಕಲಿತದ್ದು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಗ್ರಾಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೇ ಹೆಮ್ಮೆ.

ಇದು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತ!

ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ “ತರಸ್ಕರ್” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ 24 ಮಹಿಳೆಯರ ಕಲರವ. ಅವರಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಶಾಲೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಸಿದ ರಂಜೀತ್ ಕುಮಾರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಈ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಪೆನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು.”

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮ. “ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ” ಎಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ ಪರಹಾರ. ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ಬಂದ ಅವರು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದವರಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದದ್ದು ಬಡತನ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಅಡ್ಡಿ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಾಲೆ ಬಹಳ ದೂರವಿದ್ದದ್ದೇ ತೊಂದರೆ. ನಿರಕ್ಷರಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ, ಮದುವೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದದ್ದೇ ಅವರ ನಿರಕ್ಷರತೆ. ಈಗ, ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತು, ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

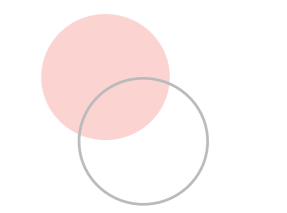
ರೇಖಾ ದೇವಿ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದು ಅವಳ ಅತ್ತೆ. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೂ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತ ಪ್ಯಾಸಿ ದೇವಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ಶಾಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪುಟಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಅವಳ ಮಗಳಿಗೆ ಇದುವೇ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಕಲಿಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಕ್ತಾಯವಾದಾಗ, ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ “ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತವರು” ಎಂಬ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಗ್ನಿ ದೇವಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, “ನಾನೀಗ ಓದಲು, ಬರೆಯಲು ಸಮರ್ಥಳು. ಇದುವೇ ನಿಜವಾದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್.” ಬರತೊಲಾದ ಸುರೇಂದ್ರ ರವಿದಾಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, “ಅತ್ತೆ-ಸೊಸೆಯರು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಬಡತನದಿಂದಾಗಿ ಆತ ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಗೀತಾ ದೇವಿ ಓದಲು, ಬರೆಯಲು ಕಲಿತಳೆಂಬುದೇ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ.

ಬರತೊಲಾ ಗ್ರಾಮ ಜಾರ್ಖಂಡದ ಗಿರಿಧ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗೊದಾರ್ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆ ತಾಲೂಕಿನ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ದೇಶಕ್ಕೇ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸಂಗತಿ. ಜನಗಣತಿ 2001ರ ಪ್ರಕಾರ, ಅಲ್ಲಿನ ಶೇಕಡಾ 20 ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಕ್ಷರರು. ಅದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.50. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಸುವ ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಮುಖ್ಯ. ದೂರದ ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭವಾಗುವುದೇ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ, ಅಲ್ಲವೇ?

- ಅಡೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು

ಕೃಷಿ ಸಂಪದದ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ. “ಆನ್‌ಲೈನ್ ಸಂವಾದ”ದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಹೊಸಕಾಲದ ಯುವಜನಾಂಗದ ಹಲವರನ್ನು ಇದು ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿವಿಧತೆ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಕ ಫೋಟೋಗಳು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿವೆ. ‘ಇದೇನು’ ಮತ್ತು ‘ಚಿಂದದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೊಡಿ’ ಓದುಗರ ಆಸಕ್ತಿ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

(ಡಿಸೆಂಬರ್ 2009ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ) ಪೈಲಾರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಪರಿಚಯ ಲೇಖನ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ... ಫೋಟೋಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಗರಿಫಿಯಿನಿನ್ ವಿಸ್ತಾರ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಣೀಯ.

- ಪ್ರಕಾಶ್ ಭಟ್

ಕೃಷಿ ಸಂಪದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಲೇಔಟ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಪರೂಪದ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

- ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾನ್ಯಂಟೋ ಕಂಪೆನಿಯ ಅವಾಂತರಗಳು ಎಂಬ ನನ್ನದೊಂದು ಬರಹ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೃಷಿಸಂಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

- ಎಸ್ ಕೆ.ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ (ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಬರಹವಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕಳಿಸಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾದ ಬರಹ ಬೇಡ -ಸಂ)

ಡಿಡಿಟಿ ವಿಷ ಸೂಚಕ ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಪ್ಪಿನ ಮಚ್ಚೆ

ಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೀಡನಾಶದ ರಾಸಾಯನಿಕವಾದ ಡಿಡಿಟಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯ - ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂಪು-ಕಂದು ಮಚ್ಚೆಗಳಿಂದ.

ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಡಿಫ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಗಳು ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನ. ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಡಿಡಿಟಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಪ್ಪಿನ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದು ಅದರಿಂದ ದೃಢ ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಡಿಟಿ ವಿಷ ರಾಸಾಯನಿಕವು ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ಕೆಂಪು-ಕಂದು ಮಚ್ಚೆ ಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಡಿಡಿಟಿ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿಗೆ ಇದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ವೆಚ್ಚವಿಲ್ಲದ ಸೂಚಕ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪಾಸ್ಟೆರ್‌ನ ಎಂಬ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಡಿಡಿಟಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅವು ಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಅಂಶವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಿದ್ದವು.

ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಂತತಿಗಳ ಮೇಲಾಗ ಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಅಧ್ಯಯನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ಜೀವಿಗಳ ಎಲೆಬುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಕೊರತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಚಿಪ್ಪುಗಳ ದೃಢತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು-ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಸಂಶೋಧನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ನೀಡುವ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ಬೈಲಿವರ್ಡಿನ-9 ಮತ್ತು ಪೋಟೋಪೋರ್ಫಿ ರಿನ್. ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಹಸುರು ಬಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಬೈಲಿವರ್ಡಿನ. ಎರಡನೆಯ ರಾಸಾಯನಿಕವು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಕಂದು ಬಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಮೂಲ ಬಣ್ಣ ಒದಗಿಸುವ ಬೈಲಿವರ್ಡಿನ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿರುತ್ತದೆ. ಪೋಟೋಪೋರ್ಫಿನ್ ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಪೋಟೋಪೋರ್ಫಿಲರಿನ್ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವುದು ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಕೊರತೆಯ ಸೂಚಕ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಪ್ಪು ತೆಳುವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.(ಹಾಗೆ ತೆಳುವಾದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಕೊರತೆ ಅಧಿಕ.)

ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಲಿಯ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 10ರಿಂದ 30 ಭಾಗಗಳಷ್ಟು (ಪಿಪಿಎಂ - ಪಾರ್ಟ್ ಪರ ಮಿಲಿಯನ್) ಡಿಡಿಟಿ ವಿಷವಿತ್ತು. ಇದು ಅಂತಿಮ ಫಲಿತಾಂಶ ಒದಗಿಸಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗದು. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಡಿಡಿಟಿ ವಿಷದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉಪಯುಕ್ತ ಸೂಚಕವೆಂದನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು-ಕಂದು ಮಚ್ಚೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಡಿಡಿಟಿಯ ವಿಷ ಪ್ರಮಾಣ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದರ್ಥ.

- ಅಡ್ಡೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ರಾಸಾಯನಿಕರಹಿತ ಕೃಷಿಯಿಂದ

ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ತಿರುಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು ಆಫಾತಕಾರಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು

ಕೈತುಂಬ ಆದಾಯ

ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆದು ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಬಹುದು? ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ಪುತ್ತೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಹಿರೇಬಂಡಾಡಿ ಗ್ರಾಮದ ಕೊನೆಮಜಲು ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು ಗಳಿಸಿದ್ದು (2009ರಲ್ಲಿ) ಸುಮಾರು ರೂಪಾಯಿ 50,000.

ಸ್ಥಳೀಯ ತರಕಾರಿ ತಳಿಗಳನ್ನೇ ಸಾವಯವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿ, ಉತ್ತಮ ಇಳುವರಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು. 2009ರ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ 10 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಸೌತೆಕಾಯಿ ಮತ್ತು 15 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮಾರಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬಿಸಿಯೂಟದ ಅಡುಗೆಗೆ ಇವರ ತರಕಾರಿ ಪೂರೈಕೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಧಾರಣೆ ಲಭ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೌತೆಗೆ ಕಿಲೋಕ್ಕೆ ರೂ. 10 ಮತ್ತು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗೆ ಕಿಲೋಕ್ಕೆ ರೂ.7 ಧಾರಣೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಜೀವ ಗೌಡರದು 3 ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನು. ಎರಡೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ, ಬಾಳೆ ಮತ್ತು ಕರಿಮೆಣಸು ಬೆಳೆ. ಉಳಿದ ಒಂದೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಕೃಷಿ.

ಇವರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ತರಕಾರಿಗಳ ವಿಧ ಸುಮಾರು 20. ಅಲಸಂಡೆ, ಬದನೆ, ಹರಿವೆ, ಬೆಂಡೆ, ತೊಂಡೆ, ಸೌತೆ, ಚೀನಿಕಾಯಿ, ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಬದನೆಯಲ್ಲೇ 3 ವಿಧಗಳು. ಸ್ಥಳೀಯ ತಳಿಗಳನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ಯಾಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, “ಹೈಬ್ರಿಡ್ ತಳಿ ತರಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ, ಹೈಬ್ರಿಡ್ ತಳಿಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಧಾರಪೀರೆಯ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ತಳಿ 3 - 4 ಸಲ ಫಸಲು ಕೊಯ್ಯ ಬಳಿದ ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ತಳಿ ಬಹುಕಾಲ ಫಸಲು ನೀಡುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದರು.

ತರಕಾರಿ ಕೃಷಿಯ ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿ: ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತರಕಾರಿ ಬೀಜಗಳು ನನ್ನ ತೋಟದಿಂದಲೇ ಪಡೆದದ್ದು. ಈ ಹಂಗಾಮಿನ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಮುಂದಿನ ಹಂಗಾಮಿಗಾಗಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬೀಜ ತೆಗೆದಿಡುತ್ತೇನೆ. 2009ರ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಕ್ಕಿಗೆ 100 ಬುಟ್ಟಿ ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಬಳಕೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸುಡುಮಣ್ಣು. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು. ಅವರು ಖರೀದಿಸಿದ್ದು ಎರಡು ಒಳಸುರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ; ಕೀಟಹತೋಟಿಗಾಗಿ ರೂ. 200 ಬೆಲೆಯ ಕೆಂಪುಬೀಜ ಕೀಟನಾಶಕ (ಹೆಸರು “ನೀಮ್”) ಮತ್ತು 15 ಗೋಣಿ (ಗೋಣಿಗೆ ರೂ. 130 ದರ) ಆಡಿನ ಗೊಬ್ಬರ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಕಿಲೋ ಆಡಿನ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಇಳುವರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತರಕಾರಿ ಸಸಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಾಮೃತ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮನೋಜ್ ಮಿನೆಜಿಸ್ಟ್ರಿಂಗ್ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತಾನು ತರಕಾರಿ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷರಾಸಾಯನಿಕ ಸುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಕೃತಕ ಕೀಟನಾಶಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ತಿರುಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಆಫಾತಕಾರಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಮುಂಚೆ, ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳ ಬುಡಕ್ಕೆ ಪ್ಯುರಡಾನ್ ವಿಷರಾಸಾಯನಿಕ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹಸುರು ಹುಲ್ಲು ಕೊಯ್ದು, ಮನೆಯ ದನಕ್ಕೆ ಮೇವಾಗಿ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಹುಲ್ಲು ತಿಂದು ದನದ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟು, ಅದು ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ತಲಪಿತು. ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು ಆಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು, “ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯೇ ಸೈ.”

ಅವರ ಪತ್ನಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯದು ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ. ಮನೆಗೆಲಸ, ತೋಟದ ಕೆಲಸ, ತರಕಾರಿ ಕೃಷಿ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸ. ಗೋಬರ್ಗ್ಯಾಸ್ ಸ್ಥಾವರ ಮಾಡಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೊಗೆಯ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸ್ಥಿರ ತರಕಾರಿ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ತೋಟದ ಮರಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರ. ಸ್ಥಿರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆನಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಗಿಡಗಳ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ತೋಟದ ಹಾಗೂ ತರಕಾರಿ ಕೃಷಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು ಹಾಗೂ ಪದ್ಮಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಕೃಷಿಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ತರಕಾರಿ ಕೃಷಿಯಿಂದಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಬಿ.ಎ, 10ನೇ ಮತ್ತು 8ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲಾಶುಲ್ಕ, ಮನೆವೆಚ್ಚ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತರಕಾರಿ ಕೃಷಿ ಆದಾಯದಿಂದ ಸರಿದೂಗಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಂಜೀವ ಗೌಡರು. ಇವರು ಯಾವುದೇ ಸಾಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ. “ಎಂಕ್ಲನ ಖರ್ಚು ಮಾತ ತರೆಬೆಚ್ಚ ಇಜ್ಜಂದೆ ಪೋಂಡು” (ನಮ್ಮ ಖರ್ಚು ಎಲ್ಲ ತಲೆಬಿಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಭಾಯಿಸಿದೆವು) ಎಂಬ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಒಂದೇ ಮಾತು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿತು.

ನಿರೂಪಣೆ: ಶ್ಯಾಮ ಭಟ್ ಬರಹ: ಅಡ್ಡೂರು

ಚಿತ್ರ: ಶ್ಯಾಮ ಭಟ್

ಇದೇನು?

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೇನು? ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ? ತಿಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಬರೆದು/ ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ. ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆವರೆಗೆ ಕಾಯಿರಿ! ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ: ತಾಳೆಣ್ಣೆ ಮರದ ಹಣ್ಣು. ಯಾರೂ ಸರಿ ಉತ್ತರ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ.

1

ವಿನಾಯಕ ಭಟ್ ಅವರು ನರೂರಿನವರು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿರಸಿ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿದೆ ನರೂರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ವಿನಾಯಕ ಭಟ್. ಅವರ ವಿಳಾಸ: “ಇಂಚರ”, ನರೂರು ಅಂಚೆ, ಶಿರಸಿ ತಾಲೂಕು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ 581318. ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇತರರಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನರೂರಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಅಂಕಣ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. - ಸಂ

ನರೂರಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು

ಇಲ್ಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರೋಟೋಗಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು:

1. ಸ್ಕಾಲ್ ಬೀ-ಈಟರ್ (ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಹುಳ ಹಿಡಿದಿದೆ)
2. ಕಾಮನ್ ಲೊರಾ
3. ವೈಟ್‌ಥ್ರೋಟೆಡ್ (ಬಿಳಿ ಕಂಠದ) ಗ್ರೌಂಡ್ ಥ್ರಶ್
4. ವೈಟ್‌ಬ್ರೋಡ್ ಬುಲ್‌ಬುಲ್

ವೈಟ್‌ಬ್ರೋಡ್ ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಬೀಜಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ದಾಯಾದಿಗಳು: ರೆಡ್‌ವೆಟೆಂಡ್ ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಮತ್ತು ರೆಡ್‌ವಿಸ್ಕರ್ಡ್ ಬುಲ್‌ಬುಲ್. ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಇದು ಅಪರೂಪದ ಹಕ್ಕಿ. ಈ ಚಿತ್ರ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ: (1) ಮರಿಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಕಂಬಳಿಹುಳದ ಬದಲಾಗಿ ಜೀವಂತ ಜೇಡವನ್ನು ತಾಯಿಹಕ್ಕಿ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. (2) “ಅಪಾಯಕಾರಿ ಬೇಟೆಗಾರ”ನಾದ ಜೇಡವೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಲಿ (ಆಹಾರ) ವಾಗಿದೆ.

ನಿಸರ್ಗವು “ಸಹಜ ನಿಯಂತ್ರಣ”ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ, ನಿಸರ್ಗದ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಆಹಾರ-ಸರಪಳಿ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಇದು ನಿದರ್ಶನ.

2

3

ಚಿತ್ರ-ಬರಹ:

ವಿನಾಯಕ ಭಟ್ ನರೂರು

ಅಸ್ಸಾಂನ ಹಳ್ಳಿಗರು ಈಗ ಪಕ್ಷಿರಕ್ಷಕರು

ಅಸ್ಸಾಂನ ಗಣಕಾಂತ ಸೈಕಿಯಾನಿಗೆ ಈಗ ಹೊಸತೊಂದು ಹವ್ಯಾಸ: ಪಕ್ಷಿವೀಕ್ಷಣೆ. ಅಸ್ಸಾಂನ ಶಿವಸಾಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಿತೊಲಿಯಾ, ದೊಲೊಪಾ, ಮಿಲಾಂಕುರ್ ಮತ್ತು ಸುಮುನಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಇತರ ಹಲವರಿಗೂ ಈಗ ಇದೇ ಕೆಲಸ - ಪಾಣೆದೆಹಿಂಗ್ ಪಕ್ಷಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕೂರುವುದು.

ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದವರಲ್ಲ ಈ ಹಳ್ಳಿಗರು. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪಕ್ಷಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಪಕ್ಷಿಪ್ರೀತಿ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದವರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷಿಧಾಮ ಪಾಣೆದೆಹಿಂಗ್. ಇದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 33.3 ಚದರ ಕಿಮೀ. ಇಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿ ಬೇಟೆಗಾರರ ಉಪಟಳ ವಿಪರೀತ. ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಪಕ್ಕದ ನಾಗಾಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಮಾರಿ ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವ ದಂಧೆ ಅವರದು.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಸ್ಸಾಂನ ಮುಖ್ಯ ವನ್ಯಜೀವಿ ವಾರ್ಡನ್ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ಅಸ್ಸಾಂನ 46 ಮುಖ್ಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಾಸಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಣೆದೆಹಿಂಗ್. ಇಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿ ಬೇಟೆಗಾರರು ವಿಷ-ರಾಸಾಯನಿಕ ಬೆರೆಸಿದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಟ್ರಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ”

ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ಗಾರ್ಡುಗಳ ಕೊರತೆ. ವಲಯ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಉತ್ತಲ್ ಬೊರಾ 2007ರಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಿದರು. ಪಾಣೆದೆಹಿಂಗ್ ಪಕ್ಷಿಧಾಮದ ಸುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರು. ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗರು ಪಕ್ಷಿ ಬೇಟೆಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಹಲವು ಹಳ್ಳಿಗರು ಪಕ್ಷಿರಕ್ಷಕರಾಗಲು ಒಪ್ಪಿದರು.

“ಇದೊಂದು ಪ್ರಯೋಗ. ಪಕ್ಷಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ನಾವು ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಉತ್ತಲ್ ಬೊರಾ. ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಇತರ ಪಕ್ಷಿಧಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪಕ್ಷಿಧಾಮಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಉಳಿಯಲಿ.

-ಅಡ್ಡೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

‘ಕೃಷಿ ಸಂಪದ’ಕ್ಕೆ ಲೇಖನಗಳು ಬೇಕು

ಸೂಚನೆಗಳು

- ಲೇಖನ ಮುನ್ನೂರು ಪದಗಳ ಮಿತಿಯೊಳಗಿರಲಿ.
- ಜೊತೆಗೆ 2 - 3 ಒಳ್ಳೆಯ (JPEG) ಫೋಟೋಗಳಿರಲಿ.
- ಲೇಖನಗಳನ್ನು “BARAHA-IME” ಅಥವಾ “NUDI 4.0”ರಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ, ಇ-ಮೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿ.
- ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಿ.
- ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನದ ಮಾಹಿತಿ ನೀವೇ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನಮ್ಮ ಇ ಮೈಲ್ ವಿಳಾಸ:

krushi@sampada.net

4

ಕೃಷಿ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾದವರು | ಬಿ ವಿ ಸುಬ್ಬರಾಯ ಹೆಗಡೆ

“ಇನ್ನು ಒಂದ್ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ್ರೂ ಆ ತಳಿ ನಮಗೆ ಸಿಗ್ತದಾ?”

ತಳಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವು ಅಳಿದೇ ಹೋಗುವವೆ. ನಮ್ಮೂರಲ್ಲೇ ಹಾಗಾಯ್ತು ನೋಡಿ. ಒಂದು ಅಪ್ಪೆಮಿಡಿ ಮಾವಿನ ಮರ ಇತ್ತು. ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದಿಂದ ತುಂಬ ಕಾಯಿ ಬೀಳೋದು. ಊರವರಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಅದ್ರ ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು ತರೋರು. ಒಂದಿನ ಅದ್ರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ದರಲೆ ಒಟ್ ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಮರಾನೇ ಸುಟ್ ಹೋಯ್ತು. ಇನ್ನು ಒಂದ್ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ್ರೂ ಆ ತಳಿ ನಮಗೆ ಸಿಗ್ತದಾ?” ಎಂದು ಕೇಳುವಾಗ ಬಿ.ವಿ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ದನಿಯಲ್ಲೂ ಮುಖದಲ್ಲೂ ನೋವಿತ್ತು.

ಹಾಗಂತ ನೋಂದು ಕುಳಿತವರಲ್ಲ ಸುಬ್ಬರಾಯರು. ಅಪರೂಪದ ಮಾವಿನ ತಳಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿ ತಂದು ಬೆಳೆಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ಮಾವಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಜೀರಿಗೆ ಅಪ್ಪೆ, ಕಡುಗಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾ ತಳಿಗಳ ಕಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬದನೆಗಿಡದಲ್ಲಿ 4 ಜಾತಿಯ ಬದನೆ! ಉದ್ದ ಬದನೆ (ನಸುಬಿಳಿ ಮತ್ತು ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದವು) ಹಾಗೂ ದುಂಡು ಬದನೆ (ತಿಳಿಹಸುರು ಮತ್ತು ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದವು).

ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಮನೆಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರಿಂದ ಇಂತಹ ಹಲವು ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ವಿವರ ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೊದಗಿತ್ತು. ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಎರಡು ತೆಂಗಿನಮರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಮನೆಯ ಹಂಚಿನ ಚಾವಣಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಡ್ತ ಅವನ್ನು ನೇರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಬಳಸಿದ್ದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ವಿಧಾನ: ಅಂದರೆ ತೆಂಗಿನ ಮರದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 40 ಅಡಿಗಳೆತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಂತಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದಾರೆ. ತಂತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಗೆ (ನೆಲದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ) ತಲಾ 30 ಕಿಗ್ರಾ ತೂಕದ ಮೂರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಲ್ಲುಗಳು ತಂತಿಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜಗ್ಗಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು ನೇರವಾದವು.

ಅವರ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಕಂಬಗಳನ್ನೂರಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಂತಿ ಬಿಗಿದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಚಪ್ಪರ. ಅಲ್ಲಿ 150 ವೆನಿಲ್ಲಾ ಬಳ್ಳಿಗಳು. ಐದಾರು ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವೆನಿಲ್ಲಾ ಕೋಡುಗಳಿದ್ದವು. ಅದು ಮೊದಲ ಫಸಲೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ವೆನಿಲ್ಲಾ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 10 ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ತೊಂಡೆ ಬಳ್ಳಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ತಂತಿಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದ

ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲ ಪಚ್ಚರಿದ ಹೆಗಡೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಬಿಣ್ಣ

ತೊಂಡೆಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬುಟ್ಟಿ ತುಂಬ ಇಳುವರಿ ಮತ್ತು ವೆನಿಲ್ಲಾ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೆರಳು. ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಂಡೆಕಾಯಿ. ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ 20-30 ಕಿಗ್ರಾ ಮಾರಾಟಕ್ಕೂ ಲಭ್ಯ.

ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಳದಿ ಹಲಸಿನ ಮರ ತೋರಿಸಿದರು ಸುಬ್ಬರಾಯರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಲಸಿನ ಮರಗಳು 8 ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ 25 ಅಡಿಗಳೆತ್ತರ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬುಡಗಳು. ಅಂದರೆ ಆ ಮರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಮರಗಳ ತಲೆ ಕಡಿದು, ಅವುಗಳ ಬುಡಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಮರಕ್ಕೆ ಕಸಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬೇರು ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಒದಗಣೆ. ಆಗಲೇ ಮರಗಳು ಫಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಎರಡು ಮರಗಳ ಇಳುವರಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಅವರದು. ಆ ಹಿತ್ತಲಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ 400 ಅಡಿ

ಉದ್ದ, 50 ಅಡಿ ಅಗಲದ ಸೊಪ್ಪಿನ ಬೆಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರುಷಗಳಿಂದ ಮಳೆನೀರು ಇಂಗಿಸುವ ಕಾಯಕ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 180 ಸಮಾಂತರ ಬದುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಗಳಲ್ಲಿ 5 ಅಡಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಗ್ಲಿರಿಸಿಡಿಯಾ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಮುಂಚೆ ಸೊಪ್ಪಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರಿನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ 3 ಅಡಿ ಅಗಲದ ತೋಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆನೀರು ರಭಸದಿಂದ ಹರಿದು

ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮಳೆನೀರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗುತ್ತಿದೆ. ಮಳೆ ನೀರು ಇಂಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮನೆಯ 26 ಅಡಿ ಆಳದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕಡುಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟ 2 - 3 ಅಡಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಈಗ 4 - 5 ಅಡಿಗಳಿಗೇರಿದೆ. ಅನಂತರ ಮನೆಯದುರಿನ ಅಡಿಕೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಸುಮಾರು 50 ವರುಷಗಳ

ಮುನ್ನ ಆ ಒಂದೆಕ್ಕೆ ತೋಟದಿಂದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಲಿಂಟಾಲ್ ಫಸಲು. ಈಗ ಅದೇ ತೋಟದಿಂದ ಸುಬ್ಬರಾವ್ 20 ಕ್ಲಿಂಟಾಲ್ ಅಡಿಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಿಕೆ ಸಸಿಗಳ ಸಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ಬಸಿಗಾಲುಗಳಿವೆ. ತೋಟಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ಸ್ಪ್ರಿಂಕರ್ ಅಥವಾ ಡ್ರಿಪ್ ಜೋಡಿಸಿಲ್ಲ. ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳ ಸೋಗೆ ಕಡಿದು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಬುಡಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಏಲಕ್ಕಿ, ಕರಿಮೆಣಸು, ಜಾಯಿಕಾಯಿ, ವೆನಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಲವಂಗ ಉಪಬೆಳೆಗಳು.

ಅವರ ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಕರಿಮೆಣಸಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ನೆಲದಿಂದ 6 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಬಳ್ಳಿ ಬಾಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕರಿಮೆಣಸಿನ ಗೊಂಚಲು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ 20 ವರುಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳ ಎತ್ತರ 20 ಅಡಿ. ಅವುಗಳಿಂದ ಲವಂಗ ಕೊಯ್ಯಲು ಏಣಿ ಬೇಕು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಿದ್ದಾರೆ ಸುಬ್ಬರಾವ್. ಐದು ವರುಷಗಳ ಲವಂಗ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಅವು 5 ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಾಗ, ಸಸಿಗಳ ತುದಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದು ಬಾಗಿಸಿ, ಹಗ್ಗವನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಅಡಿಕೆ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಲವಂಗ ಸಸಿ ಬಾಗಿಸಿದಲ್ಲಿಂದ ಆಕಾಶದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಗೆಲ್ಲು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಾಗಿಸಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಅದರಿಂದ ಆಕಾಶದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಹೊಸ ಗೆಲ್ಲು ಮೂಡುವುದು ಅಪರೂಪ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯವಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಲವಂಗದ ಸಸಿಯನ್ನು ಪೊದೆಯಾಗಿ ಪಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಗೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಲವಂಗದ ಕಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅನುಭವ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಅವರ ವಿಳಾಸ ಬರೆದುಕೊಂಡೆ: “ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ.ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಬೆಳೂರು, 577401, ಸಾಗರ ತಾಲೂಕು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ”. ಬೀಳೊಡುವಾಗ ಹಿರಿಯರಾದ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತು, “ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಳಾಸ ಹಾಗೇ ಬರೀರಿ. ಆದ್ರೆ ಬೇಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ಹೆಗಡೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ.”

-ಅಡೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ಗುಲ್‌ಮೊಹರ್ ಬಣ್ಣ

ಬೇಸಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಇಬ್ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಹೂಗಳ ತೋರಣ ಕಟ್ಟುವ ಮರ ಗುಲ್‌ಮೊಹರ್. ಅದರಿಂದ ಕೆಂಪು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆಂಬುದು ಭುವನೇಶ್ವರದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ ಪರಿಣತರ ಸಂಶೋಧನೆ.

ಗುಲ್‌ಮೊಹರಿನ ಹೂಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಅರಿಸಿನ ಹುಡಿಯ ಜೊತೆ ಬೆರೆಸಿದಾಗ ಚಿನ್ನದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಆಲಂ ಜೊತೆ ಬೆರೆಸಿದಾಗ ಆಲಿವ್ ಬಣ್ಣ ಮಿಂಚಿತು. ಇದರ ದಳಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಅರಿಸಿನ ಹುಡಿ ಜೊತೆ ಬೆರೆಸಿದಾಗ ಮೂಡಿತು ಗಾಢ ಕೆಂಬಣ್ಣ. ಹೂಗಳ ಹಸುರು ಶಲಾಕೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು.

‘ಕರೆಂಟ್ ಸಯನ್ಸ್’ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯ. ಗುಲ್‌ಮೊಹರಿನ ಸಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಸರು ಡೆಲೋನೆಕ್ಸ್ ರೆಜಿಯಾ. ಇದರ ಹೂಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಾದ ಪ್ಲೆವೊನಾಯಿಡ್‌ಗಳು (ಊಟಿನ್ ಮತ್ತು ಜೆಯಾಕ್ವಾಂಟಿನ್ ಇತ್ಯಾದಿ) ಮತ್ತು ಕರೋಟಿನೋಯಿಡ್‌ಗಳಿಂದಾಗಿ ಗುಲ್‌ಮೊಹರ್ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಲಾಸ್ಯ.

ಗುಲ್‌ಮೊಹರ್ ಹೂಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸಹಜ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಿಲ್ಕ್ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ನೀಡಲು ಬಳಸಬಹುದು. ಆ ಲೇಖನದ ಪ್ರಧಾನ ಲೇಖಕರಾದ ಎಸ್. ಸಾಹೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ಮಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹಾಳಾಗುವ ಗುಲ್‌ಮೊಹರ್ ಹೂಗಳ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆಯೇ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಆ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಸರಳ. ನೇಕಾರರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿ.’

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರುಷ 64,000 ಟನ್ ಕೃತಕ ಬಣ್ಣಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 7,000 ಟನ್ ನೇರವಾಗಿ ಪರಿಸರ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಸಬರಮತಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಬಣ್ಣದ ನೀರಾಗಿಸಲು ಇದಿಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಅದಲ್ಲದೆ, ಕೃತಕ ಬಣ್ಣಗಳು ಅಲರ್ಜಿಗೆ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ವಿಷಕಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಗುಲ್‌ಮೊಹರಿನ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಳಕೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ.

ಕಾಡಿನ ಗ್ರಾಸ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ 'ಗ್ರೀನ್ ಡೆಸರ್ಟ್' ಎಂದು 70ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಹುಲ್ಲಿನದುರು ಮರ ತೂಗುತ್ತಿದೆ. ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಬ್ಬಿ ಅರಣ್ಯನಾಶವಾಗುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ 'ಇಲ್ಲಿ ಬರೇ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆತಿದೇರಿ.....' ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತ ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಡುತೋಪಿಗೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಡು ಹುಲ್ಲು

'ಕೇವಲ' ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇರು ಮೂಲದ ಕೃಷಿ ಬದುಕು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಜೀವಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಡುವಾಗ ಎಂತಹ ಎಚ್ಚರ ಬೇಕು? ಒಂದು ಅಡವಿ ಊರಿನ ಕತೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

'ದೊಡ್ಡ ಸವಲಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸಸಿ ನೆಡಾರೆ!' ಎಂದದ್ದು ಅಕೇಸಿಯಾ ಬೆಳೆಸಾರಂತೆ ಅಂದಂತೆ ಸೀಮೆಗಲ್ಲ ಕೇಳಿಸಿತು. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಮೂಲದ ಅಕೇಸಿಯಾ ಹಿಡಿದು ಅರಣ್ಯೇಕರಣ ಯಾತ್ರೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಸಸಿ ನೆಡುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಅಕೇಸಿಯಾ ಊರು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಂದು ಖಾತ್ರಿ! 'ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಟ್ಟರೆ ಕಾಡು ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಬರ' ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಮನೆ ಹೊದಿಕೆ, ಜಾನುವಾರು ಮೇವು ನಾಶವಾಗುವ ಭಯದಲ್ಲಿ ಮಾನಿಗದ್ದೆಯ ಬಡವರು ದುಗುಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ದೂರು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕು ಪುಟ್ಟ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾಗಿ ಬೆಸೆದಿದೆ, ಕಾಡು ಹುಲ್ಲು ಮಾಯ ಮಾಡುವ ಗಿಲಿಗಿಲಿ ತಂಡ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ನೆಡುತೋಪು ಮ್ಯಾಜಿಕ್. ನಂಬಿದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡದ ಧಾರುಣ ಚಿತ್ರ ನರ್ತನ ಆಗಿತ್ತು.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಹೊನ್ನಾವರ ವಿಭಾಗದ ಹಿರೇಗುತ್ತಿ ಅರಣ್ಯ ವಲಯದ ಮಾನಿಗದ್ದೆ ದಟ್ಟ ಅಡವಿ ಸುತ್ತುವರಿದ ಹಳ್ಳಿ. ನಿಸರ್ಗರಮ್ಯ ಯಾಣದ ಸನಿಹ ಮಾಬಗೆ ಘಟ್ಟ, ವಡಿ ಘಟ್ಟ ಮಧ್ಯೆ ಅಡಗಿರುವ ಅಪುರೂಪದ ನಿತ್ಯಹರಿದ್ವರ್ಣ ಕಾಡು. ಇಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್ ನೆರವಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸುಸ್ಥಿರ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿ ವೈವಿಧ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಅರಣ್ಯ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಇಲಾಖೆ ಪಾಲಿಗೆ ಅಕ್ಕರೆಯ ಅಕೇಸಿಯಾಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಪೂಜೆ. ಹೀಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ಎಂಬಲ್ಲಿ 60 ಹೆಕ್ಟೇರ್ (ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಸರ್ವೆ ನಂ 15, 18ರಲ್ಲಿ)ದಲ್ಲಿ 2 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಗಿಡ ನಾಟಿ. ಮತ್ತೆ ಈ ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಬೇಣದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಅಕೇಸಿಯನ್ ದಾಳಿ! ಮುಗ್ಧ ಮಾನಿಗದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿ ತತ್ತರಿಸಿದೆ.

ಅಕೇಸಿಯಾ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ನಾಟಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಉರುವಲು ಅನುಕೂಲ, ಮರ ಬೆಳೆದರೆ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗುಣ ಮರ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಕಾರಣ. ಕೇವಲ ಹುಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಜಾತಿ ಮಾದರಿ ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಇಲಾಖಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸೂ ಇದೆ! ಇಲಾಖೆಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಿಂದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸಮಿತಿ 'ಇಲ್ಲಿ ಸಸಿ ನೆಡೋಣ' ಎಂದು ಅರಿಯದ ತರಾವಿಗೆ ರುಜು ಹಾಕಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಹಳ್ಳಿಗರು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ನೆಡುತೋಪು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಸೋಳಿ, ಕಳಮನೆ ಊರುಗಳು ಬರೊಬ್ಬರಿ 6 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಹಾಗೂ ಮಾನಿಗದ್ದೆ ಹಳ್ಳಿ 3 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರ! ನೆಡುತೋಪು ನೋಡಲು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಊರುಗಳಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಇಲಾಖೆಯೇ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಇಡುವದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಲ್ಲ. ದನಕರು, ಜಿಂಕೆ, ಗಮಯಗಳಾವವೂ ತಿನ್ನದ ಅಕೇಸಿಯಾ ಆಯ್ಕೆ, ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. 'ಕೇವಲ ಹುಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 96,000 ಗಿಡ ನಾಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ' ಇಲಾಖೆ ಮಾತು ತಟ್ಟನೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಕಾಡಿನ ಗ್ರಾಸ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ 'ಗ್ರೀನ್ ಡೆಸರ್ಟ್' ಎಂದು 70ರ ದಶಕದೀಚೆಗೆ ಗುರುತಿಸಿದ ಅರಣ್ಯ ಭವನ ಯಾವತ್ತೂ ಹುಲ್ಲಿನದುರು ಮರ ತೂಗುತ್ತದೆ. ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಬ್ಬಿ ಅರಣ್ಯನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅರಿತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ 'ಇಲ್ಲಿ ಬರೇ

ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆತಿದೇರಿ...' ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತ ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಡುತೋಪಿಗೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಪ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಟೋಂಗಿ, ಕಾಂಡಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುರಿದು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮಹಿಳೆಯರ ಕೆಲಸ. ಹಸಿಮರ ಕಡಿಯುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲದೆ ಊರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉರುವಲು ದಾಸ್ತಾನು ಮನೆಯ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ. ಈಗ ಬೆಳೆಸಿರುವ ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಡುತೋಪು 12 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಟಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಉರುವಲನ್ನು 2-3 ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದೂರ ಕಾಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಊರವರು ತಂದು ಬಳಸಬಹುದು. ಇದರ ಬದಲು ಊರಿನ ಸನಿಹದ ಕಾಡು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಂತರ ಬಳಸಬಹುದು, ಉರುವಲು ಮಿತ ಬಳಕೆಗೆ ಸುಧಾರಿತ ಒಲೆ ಬಳಕೆ, ಖಾಸಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಾಡು ಉಳಿಸುವ ದಾರಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಸ್ಯ ನೆಡುವುದು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದು, ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವ ಕ್ರಮ ಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಕಿ ಕಾವಲು, ಕಳ್ಳನಾಟಾ ತಡೆ, ನೆಡುತೋಪು ರಕ್ಷಣೆಗಿಂದು ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 60-70 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇಲಾಖೆ ಖರ್ಚು, ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಹಣ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಊರಿನ ಆದಾಯಮೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಳ್ಳೇ ಹಣ್ಣು-4

ಶಿವಾನಂದ ಕಳವೆ kanchitte@gmail.com

ಅಡವಿ ಊರು ಅಕೇಸಿಯಾ ದೂರು!

ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೆಡುತೋಪು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ವ್ಯಯಿಸಿ ಅಕೇಸಿಯಾ ಬೆಳೆದರೆ ಹೇಗೆ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ ಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ 12 ವರ್ಷದ ಕಟಾವಿನ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ ನೆಡಬೇಕು, ಬೇರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಸ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲ! ನರ್ಸರಿ, ನೀರಾವರಿ, ಸಾಗಾಟ, ನಾಟಿ, ಗೊಬ್ಬರ, ಬೇಲಿ, ವಾಚ ಮನ್, ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವ ಕಾಲು ಭಾಗ ಹಣ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವಿನಿಯೋಗವಾದರೆ ಸುಸ್ಥಿರ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಬಹುದು, ವನ್ಯಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಜ, ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು, ದೊಡ್ಡ ಬೇಣಗಳೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯಹರಿದ್ವರ್ಣ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವ ಬಯಲುಗಳು, ಹಾಗಂತ ಹಳ್ಳಿಗರ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನಶಿಸಿದ ಅರಣ್ಯ ಜಾಗ ಇದಲ್ಲ. ಮಾನವ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ವಿಲ್ಲದ ಕಡಿದಾದ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಇದೂ ಜೀವವಾಸದ ಮಹತ್ವದ ನೆಲೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮರವಿಲ್ಲ, ಕಾರೆ, ಗೋಣಗಲು, ಬೋನಗರೆ ಮುಂತಾದ ಮುಳ್ಳು ಕಂಟಿ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಮಳೆ ಹನಿ ಬಿದ್ದರೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆ! ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಕುಳಿತರೆ ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿ, ಪ್ರಾಣಿ ದರ್ಶನ. ಇನ್ನೇನು ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೆ ಗಮಯ, ಕಡ, ಜಿಂಕೆ ಮುಂತಾದ ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಆಗಮನ. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹುಲ್ಲಿನ ರುಚಿಗೆ ಸುತ್ತಲಿನ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಮೇವು ಅರಸಿ ಬರುವ ಜಾಗ. ಗುಡ್ಡಗಾಡು, ಹೇರಳ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಲೆನಾಡು ಕಗ್ಗ ದನಕರು ಒಗ್ಗಿವೆ. ಹುಲ್ಲು, ಒರಲೆಬೇಳೆ, ಗುರಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದ ಕಾಡು ಸಸ್ಯ ತಿನ್ನುವ ಇವಕ್ಕೆ ಕೃತಕ ಪಶು ಆಹಾರ, ಸುಧಾರಿತ ತಳಿಯ ಹುಲ್ಲು ಇಂದಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಡವಿ ಮೇವಿನ ಅವಲಂಬನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿ 65 ಮೀರುವದಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿಗೆ ಮೇವಿಗಾಗಿ ಬರುವ ಜಾನುವಾರು ಹುಲಿ, ಚಿರತೆಗಳ ಆಹಾರವಾಗುವುದು ಮಾಮೂಲಿ ಸುದ್ದಿ! ವಡ್ಡಿಯ ಪುಟ್ಟು ಗೌಡ ಹಾಗೂ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅಂಬಿಗರ ಎರಡು ಎತ್ತು, ಕಳಮನೆ ಓಮು ಗೌಡರ ಒಂದು ಕರು, ಬ್ಯಾಡಗಾರ್ ಗಣಪತಿ ಹೆಗಡೆ ಹಾಗೂ ಬಂಕಿಬಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರ ಎರಡು ಅಕಳು ಹುಲಿ ಚಿರತೆ ದಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿವೆ. ಇದು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳು! ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕರು ಕಂಡ ಗಮಯಗಳನ್ನು ಜಾನುವಾರು ಗಣತಿಯಂತೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ 7, 6 ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ 3 ಒಂಟಿ ಗಮಯಗಳಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯಿದೆ. ಹುಲಿ ಇಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ತಾಜಾ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತನ್ನು ಇಲಾಖೆಯೇ ದಾಖಲಿಸಿದೆ.

ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಜೀವಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಸಸ್ಯ ನೆಡುವಾಗ ಎಚ್ಚರ ಬೇಡವೇ? ಜೀವವೈವಿಧ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಿದೆ. ಹುಲ್ಲು ಬೇಕೋ? ಮರ ಬೇಕೋ? ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗಿಂತ ಸುತ್ತಲಿನ ನಿಸರ್ಗಸಿರಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಷ್ಟೇ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಹುಲ್ಲು ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ತಿಳಿದಿದೆ? ಹೆಚ್ಚಿನದರೆ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ರಚಿತವಾದ ಗ್ರಾಸ್ ಆಫ್ ಬಾಂಬೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಪುಸ್ತಕ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಮಾನಿಗದ್ದೆಯ ನಾರಾಯಣ ಗೌಡರ ಹುಲ್ಲಿನ ಜನಪದ ಜ್ಞಾನ ತೆರೆದರೆ ಕೋಲಿ ಹುಲ್ಲು, ಮರದಾಳಿ, ಜಮಗೋಲಿ, ಮಂಗನಹುಲ್ಲು, ಪಾಳು ಹುಲ್ಲು, ಕೊರೆದಿಂಬ, ಗರಗ, ನೊರಿಯಾ. ಊಬು ಗರಡ, ಪೌಂಸಿ ಹುಲ್ಲು ಎಂದು ವೈವಿಧ್ಯ ಪಟ್ಟಿ ಯಾರನ್ನೂ ಬೆರಗಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾಡು ಹುಲ್ಲು 'ಕೇವಲ' ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇರು ಮೂಲದ ಕೃಷಿ ಬದುಕು ಯಾವತ್ತೂ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೆಮ್ಮರದಂತೆ ಪುಟ್ಟ ಹುಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಿದೆ.ಮಾನಿಗದ್ದೆ, ಅಸೋಳಿ, ಕಳಮನೆ, ಔಲಗದ್ದೆ, ವಡಿ, ಹುಡಗೋಡು ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿ ಬದುಕು, ಬಹುತೇಕ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ,ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ತೋಟ ಪಟ್ಟಿ 51 ಮನೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 11 ಮನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೆಂಚಿನವು, ಉಳಿದ 40 ಮನೆಗಳು ಕಾಡು ಹುಲ್ಲಿನವು! ವಾಸದ ಮನೆ, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮನೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊದಿಕೆ ಬೇಕು. 5 ಜನರ ವಾಸದ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು 800-900 ಕಟ್ಟು ಕರಡ ಬೇಕು. ಅಕೇಸಿಯಾ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ ಬಡವರು ಮನೆ ಹೊದಿಕೆಗೆ ಬಳಸುವ ಕೋಲಿ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕು? 40 ಗುಡಿ ಸಲುಗಳ 200 ಜನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಅಕೇಸಿಯಾ ತಮ್ಮ ಸೂರು ಕೀಳುವ ಆತಂಕ ಮಡುಗೆಟ್ಟಿದೆ.

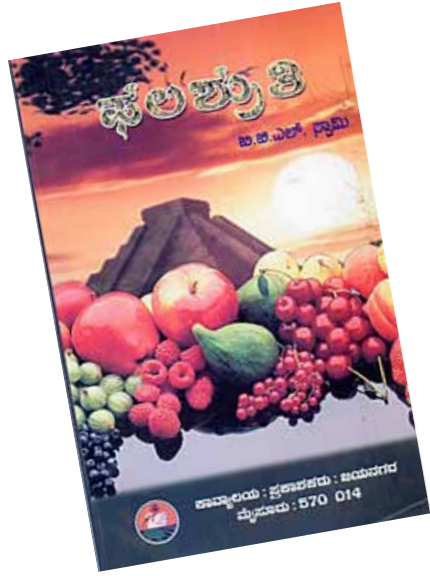
ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಕರ ಉಳುಮೆ ಮತ್ತುಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯಬಹುದು, ಎತ್ತಿನ ಸಾಲ ಏರಬಹುದು, ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಕುಸಿಯಬಹುದು. ಕಾಡಿನ ಹಾಗೇ ಪುಟ್ಟ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲೂ ತಳಮಳ ಹೆಚ್ಚಬಹುದು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಸುಸ್ಥಿರ ಬದುಕಿಗೆ ಕಾಡು ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಔಷಧವಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಕರು ತಾವೇ ದಾರಿ ಹುಡುಕಬಹುದು.

ಒಮ್ಮೆ ಅಕೇಸಿಯಾ ನೆಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ 12 ವರ್ಷದ ಕಟಾವಿನ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ ನೆಡಬೇಕು, ಬೇರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಸ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲ!

ಬಡವರು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಂಚು ಬರಬಹುದು, ಜಾನುವಾರು ಮೇವಿಗೆ ಸುಧಾರಿತ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ನೆಪಕ್ಕೆ ಕಾಡು ಮರೆತು ನಗರ ಮುಖ ನಡೆಯಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೇರಿನ ಆಳ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅರಿಯಲಾಗದು!

ಅಕೇಸಿಯಾ ಊರು ಬೆಳೆದಂತೆ ಈಗ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಗಡುಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜಿಂಕೆ, ಕಡವೆ, ಗಮಯಗಳ ಆಹಾರವಾದ ಕಾಡು ಹುಲ್ಲು ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಮಿಲ್ಕ್ ಕ್ಯಾನ್ ಹಿಂಡಿ, ಕೆ ಎಮ್ ಎಫ್ ಪಶು

ಆಹಾರ ಖರೀದಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಹಾಕುತ್ತದೆಯೇ? ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಹುಲಿ,ಚಿರತೆಗಳಿಗೆ ಐಬಿಯಲ್ಲಿ ಮಟನ್ ಸಾರು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಉತ್ತರ ಸರಳವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹುಲಿ ಬರಬಹುದೇ? ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ ಗಮಯಗಳ ಮನೆಯಾಗಬಹುದೇ? ಇತ್ತ ಕೃಷಿಕರ ಆತಂಕ. ಭತ್ತದ ಫಲ ಸಿಗಲು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಾಣಿ ಕಾಯಬೇಕು. ಇವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕಾದವರೆಲ್ಲ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಅಕೇಸಿಯಾ ಒಂದು ಟನ್ ಉರುವಲು ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಿದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಇವರು ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ವನ್ಯಜೀವಿ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನು ಹಿಡಿದವರು! ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಪೋಸ್ಟರ್ ಹಚ್ಚಿ ಊರಿಗೆಲ್ಲ ಜನಜಾಗೃತಿಗೆ ಬೀದಿ ನಾಟಕ ನಡೆಸುವವರು ಈಗ ಎಂತಹ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಾರೆ! ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ವಾಸದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಅಕೇಸಿಯಾ ಉರುಳು ಹಾಕಿ ಹುಲ್ಲು ಮಾಯ ಮಾಡಿ ಅಡವಿ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಗಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ತಮಾಷೆಯಂತೆ ಇದನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರ ಯೋಜನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದ್ವಿಮುಖ ನೀತಿಗೆ ಮಾನಿಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಷ್ಟೇ ತಾಜಾ ಚಿತ್ರಕತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸಸಿ ನಾಟಿಯಿಂದ ಶುರುವಾಗಿ ಈಗ ಹುಲ್ಲು ಮಾಯವಾಗುವ ತನಕ ಚಿತ್ರ ದಾಖಲೆಯಿದೆ, ವಿಚಿತ್ರ ವನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿವೆ.

ಸಸ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಕೆ

ಸಾ ಹಿ ತ್ಯ ಕೃಷಿ

ಫಲಶ್ರುತಿ

ಲೇಖಕರು: ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ
 ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶಕರು,
 ಜಯನಗರ, ಮೈಸೂರು 570014
 ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣ: 2005
 ಪುಟ: 176 ಬೆಲೆ: ರೂ.80

ಕನ್ನಡದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸರಳಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಲೋಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದವರು ದಿವಂಗತ ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿಯವರು. ಅವರ “ಹಸುರುಹೊನ್ನು” ಕನ್ನಡದ ಜನಪ್ರಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಲೋಕವಾಯಿತು. ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಜನರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ಮಾದರಿ. “ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕ”, “ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ” ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೂಲಕ ಸಸ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಹಲವಾರು ವರುಷಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದ ಮೇರುವೃತ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು.

“ಫಲಶ್ರುತಿ” ಎಂಬ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸಸ್ಯಲೋಕಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರವೇಶಿಕೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ 74 ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಚುಟುಕಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು. ಹೂದೋಟ, ಫಲಾಹಾರ, ಶಾಕಾಹಾರ, ಸಾಂಬಾರ, ಔಷಧೀಯ, ಧಾನ್ಯ, ಕಳೆ, ಐತರೇಯ - ಎಂಬ 8 ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಸ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಗಾಧ ಓದಿನಿಂದ ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಅಗೆದು ತೆಗೆದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಉಣಬಡಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಾಹಿತಿಯ ಹಸಿವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಶೈಲಿಯೇ ಅಂತಹುದು.

ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ‘ಇವೊತ್ತು ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಕಾಯಿಪಲ್ಲಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಲ್ಲ; ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ಅನ್ಯ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಮದಾದದ್ದು. ಈ ಗಿಡಮರಗಳೆಲ್ಲ ಮಾನವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಭಾರತವನ್ನು ತಲಪಿದವು’ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಬಡಿದಿಡುತ್ತಾರೆ.

“ಭಾರತಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳು” ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಆಗ್ನೇಯ, ವಾಯುವ್ಯ, ಈಶಾನ್ಯ ಮತ್ತು ನೈಋತ್ಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರದೇಶಗಳ ಸಸ್ಯಗಳೂ ಸಸ್ಯೋತ್ಪನ್ನ ದ್ರವ್ಯಗಳೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಅವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತ ಆಗುತ್ತ, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹೋದದ್ದನ್ನು “ಗಿಡಮರಗಳ ಬರವು, ನಾವಿತ್ತ ನೆರವು” ಎಂಬ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: “... ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತದೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹುರುಳಿ ಯನ್ನೂ ಕಡಲೆಯನ್ನೂ ನವಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ನವ ಗ್ರಹ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಲೆ-ಅಡಕೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾಂಬೂಲವಾಗಿಯೂ ದಕ್ಷಿಣಿಯಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಟೊಮೆಟೊ ದಿನಬಳಕೆಯ ತರಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನೆಲಗಡಲೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಗೋಡಂಬಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಅನುಪಾಕಗೊಳ್ಳದ ಭಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಣಗಿಲೆ ಹೂ ತಿವ ನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಮೆಂತ್ಯ ಜೀರಿಗೆಗಳಲ್ಲದ

ಅಡುಗೆಮನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.”

ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೆಸರಿಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ ಯವರು. “ಹೊಸ ಗಿಡವೊಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ ಅದನ್ನು ನಾವು ಸಂಭೋಧಿಸುವ ಪದಗಳು ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಗಿಡದ ರೂಪವನ್ನೋ ಗುಣವನ್ನೋ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಮಗೆ ತೀರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡವೊಂದರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶೀಮೆ (ಸೀಮೆ) ಎಂಬ ಪೂರ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ - ಸೀಮೆ ಬದನೆ, ಸೀಮೆ ಸೊಂಪು, ಸೀಮೆ ಹಲಸು, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆಮದಾದ ಊರಿನ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಹೆಸರನ್ನು ಪೂರ್ವಪ್ರತ್ಯಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸುವ ಬಳಕೆಯೂ ಉಂಟು - ಚೀನಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಚೀನಾ ಸಂಪಗೆ, ಚೀನೀಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದುಂಟು - ಪರಂಗಿಹಣ್ಣು, ಪರಂಗಿ ಚೆಕ್ಕಿ, ಪರಂಗಿ ಹಲಸು ಇತ್ಯಾದಿ.”

ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಗಿಡಗಳನ್ನೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪರಿ ಆಪ್ತವಾದದ್ದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಣಗಿಲೆ. (ಇದನ್ನೇ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ನೆಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.) “... ಕೆಂಪು ಕಣಗಿಲೆ, ಬಿಳಿ ಕಣಗಿಲೆ ಎಂಬೆರಡು ರಖಮುಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ... ಕಣಗಿಲೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ - ಪ್ರತಿಹಾಸ, ಶತಪ್ರಾಸ, ಚಂಡಾತ, ಹಯಮಾರಕ, ಕರವೀರ, ಅಶ್ವಮಾರ, ಕಣಲಿಗೆ, ಕಣವೀರ, ಗನ್ನೇರು, ಕನ್ನೇರು ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಸ್ವೀಕರಿಸನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗದು. ... ಕೆಂಪು ಕಣಗಿಲೆಯನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾರೂ ಮುಡಿಯರು. ದೇವತಾರ್ಚನೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸರು. ಆದರೆ ಕೆಂಪು ಹೂಗಳೆಲ್ಲ ತಿವನಿಗೂ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಡಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಣಗಿಲೆಗೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ದೊರಕಿದೆ. ಆದರೂ ಕೆಂಪು ಕಣಗಿಲೆ ಹಾರ ಎಂದರೆ ವಧೆಯ ಪಶುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.....”

ಬೋಗನ್ನಿವಲಿಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ, ಅದರ ಹುಟ್ಟೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತ, ಅದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ: “...ಪೊದರು ಪೊದರಾಗಿ ಹರಡಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕಂಬದ ಮೇಲೋ ಕಮಾನಿನ ಮೇಲೋ ಹಬ್ಬುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಎಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳೂ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಕೊನರುತ್ತವೆ. ಬಣ್ಣದ ಬೆಡಗಿನೆದುರು ಮುಳ್ಳು ತೃಣಮಾತ್ರ.” ಜೊತೆಗೆ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, “ಬಣ್ಣ ತಳೆಯುವುದು ಹೂ ಅಲ್ಲ; ಹೂವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ತೊಟ್ಟಿಲೆಗಳು.

ಒಂದೊಂದು ಹೂವಿಗೂ ಇಂಥ ಮೂರು ತೊಟ್ಟಿಲೆ (bract) ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೂ ತಳೆದ ಪೊದರಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಆಧಾರ ಈ ತೊಟ್ಟಿಲೆಗಳೇ.”

ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲದ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಿಶೇಷ. ಗುಲಾಬಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ತಿಳಿಸಿ, ತಟಕ್ಕನೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿರಲೇ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ರೋಜಾಪನ್ನೀರು ಎಂಬ ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸಿರುವ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ನೀವೂ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಯಾಗಿಯೋ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ವಾಸನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೆ? ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಜ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ. ರೋಜಕ್ಕೂ ಆ “ರೋಜಪನ್ನೀರಿ”ಗೂ ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. 60-70 ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜಿರೇನಿಯಮ್ ಎಂಬ ಗಿಡದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯುಳಿಸಿದ ದ್ರವವೇ ಈಗಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಪನ್ನೀರು.”

ಕೆಲವೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗೋಸ್ಟೀನ್ ಎಂಬ ಹಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ರ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿಯವರು: “ಮಲೆಯಾ ದ್ವೀಪಸ್ತೋಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಮಲೆಯಾ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡುಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನೆಡುತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ. ಚೆಂಡು ರೂಪದ ಊದಾ ಬಣ್ಣದ ಹಣ್ಣು; ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿಯುವ ದಪ್ಪಸಿಪ್ಪೆ; ಒಳಗೆ 8 - 10 ಬೀಜಗಳು; ಒಂದೊಂದು ಬೀಜವನ್ನೂ ಸುತ್ತುವುದಿರುವ ರಸಭರಿತವಾದ ದಪ್ಪವಾದ ಬಿಳಿಯ ಪೊರೆ; ಈ ಪೊರೆಯೇ ತಿನ್ನುವ ಸಾಮಗ್ರಿ - ಮೃದುವಾದ ಸಿಹಿ; ನವುರಾದ ಗಮಲು.” “ಮಂಗೋಸ್ಟೀನನ್ನು ಅಗಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬೀಜದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಪೊರೆಯನ್ನು ಗುಳುಗುಳು ನುಂಗಬೇಕು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಕೊನೆಗೊಂದು ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, “ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಮಂಗೋಸ್ಟೀನ್ ಅಷ್ಟಾಗಿ ರುಚಿಸಿಲ್ಲ. ಸಿಪ್ಪೆ ಎಂಬುದೊಂದು ಆಕ್ಷೇಪ, ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರಕದರೂ ಬೇಡ ಎಂಬ ತಿರಸ್ಕಾರ.”

ಧಾರ್ಮಿಕಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀತುಲಸಿಯನ್ನು “ಕಳೆ” ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವ

ಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, “ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಈ ಕುರುಚಲು ಗಿಡ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮತಾಚರಣೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿತೋ ಕಾಣೆ. ಎಲೆಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಿತವಾದ ಸುವಾಸನೆಯೇನೋ ಇದೆಯಾದರೂ “ಗಂಧ” ಜಾತಿಗೆ ಸೇರದು. ಗಿಡದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಉಪಯೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಈಚೀಚೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡುವು, ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಗಿಡಕ್ಕೆ ದೈವತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಬಳಿಕ ವೈದ್ಯ ಗುಣಗಳೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು....”

“ತುಲಸಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ವೆ? ಹೌದು ಎಂದು ದೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದರ ವನ್ಯ ಬೆಳೆ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣದು. ಕೃಷಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಚದುರಿ ಹೋಗಿರಬಹುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ವನ್ಯವಾಗಿರುವ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಸ್ಯಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅರಿವು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಓದಲೇ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕವಿದು. -ಅಡೂರು

ಚಿಂದದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೊಡಿ

ಫೋಟೋ: ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಬೊಳುಂಬು

ಈ ಫೋಟೋಕ್ಕೆ ಐದು ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಮೀರದಂತೆ ಚಿಂದದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೊಡಿ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಐದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು, ಅವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯ ‘ಚಿಂದದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ’ ಫೋಟೋಕ್ಕೆ (ಸಮುದಾಯ ಬಾವಿ) ಬಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ: ನೀರ ಗಾಡಿ ರೆಡಿ, ದಾರಿ ಬಿಡಿ ಕಳಿಸಿದವರು: ವಿಮಲ

ಬಹುಮುಖಿ ಜಗತ್ತು

ಮನುಷ್ಯ ರಚಿಸಿದ
ಭಲೇ ಮುಖಿ
ಸುಳ್ಳು ಸ್ನೇಹಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ.
ಕೆಮೆರಾ: ಅಡ್ಡೂರ್

ಪ್ರಕೃತಿ ರಚಿಸಿದ
ಎಲೆ ಮುಖಿ
ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ.
ಕೆಮೆರಾ: ಅಡ್ಡೂರ್

ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೀಟಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಾವಲಿಗಳೂ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಂದ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಅಂಶಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ.

ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಬಾವಲಿಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಮಳೆಕಾಡಿನ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಾಫಿ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರಧಾನ ಫಲಿತಾಂಶ.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ದೇಶದ ಚಿಯಾಪಾಸ್ನಲ್ಲಿ 740 ಎಕರೆ ಸಾವಯವ ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದವರು ಕಿಂಬರ್ಲಿ ವಿಲಿಯಮ್ಸ್ ಗುಲೈನ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳ ಮೇಲೆ

ಬಲೆ ಹರಡಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹತ್ತಿರ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಕೀಟ, ಸಸ್ಯ ತಿಣ್ಣೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಅವು ಏನೇನು ತಿಂದು ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿವೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಲಿಯಮ್ಸ್ ಗುಲೈನ್ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡಿಗರು ಮೂರು ವಿಧದ ಆವರಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಒಂದು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಬಾವಲಿಗಳೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲಾಗಿತ್ತು.

ಬಾವಲಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ

ತಡೆಯಲಾಗಿದ್ದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಟಗಳು, ಜೇಡಗಳು, ಇತರ ಸಸ್ಯ ತಿಣ್ಣೆಗಳು ಶೇಕಡಾ 84 (ಬಲೆ ಹಾಕಿ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸದ ಕಾಫಿ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ) ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದವು. ಬಾವಲಿಗಳು ಬಾರದಿರುವ ಆವರಣದಲ್ಲಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳಿಂದಾದ ಕೀಟ ಹತೋಟಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಿದರು.

ಪನಾಮಾದ ಬಲ್ಬೋವಾದ ಸ್ವಿತ್ತೋ ನಿಯನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾರ್ಗರೇಟಾ ಕಲ್ಟಾ ಮತ್ತು ತಂಡದವರು ಇನ್ನೊಂದು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದು ದಟ್ಟ ಮಳೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ. ಕಾಡುಗಿಡಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಗಣನೀಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕಲ್ಟಾ. ಆದರೆ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಂದಾದ ಪ್ರಯೋಜನ ಜಾಸ್ತಿ

ಹಕ್ಕಿ, ಬಾವಲಿ ಹಾಗೂ ಕೀಟ ಹತೋಟಿ

ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೆ ಬರದಂತೆ ಬಲೆ ಹಾಕಿ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕಾಡುಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಟಗಳಿಂದಾದ ನಷ್ಟ ಇಮ್ಮಡಿ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಮಾತ್ರ

ಒಳ ಬಾರದಂತೆ ಬಲೆ ಹಾಕಿದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಟಗಳಿಂದಾದ ನಷ್ಟ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕಲ್ಟಾ.

ಇಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಾವಲಿಗಳ ಸಂತತಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಿಣತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಬಾವಲಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬುದು ವಿಲಿಯಮ್ಸ್ ಗುಲೈನ್ ಅವರ ಆತಂಕ. ಬಾವಲಿಗಳು ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಮೈತೂಕದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕೀಟಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹಾರುತ್ತಲೇ ಕೀಟ ಹಿಡಿಯುವ ಮತ್ತು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತಾಡುವಾಗಲೂ ಕೀಟ ತಿನ್ನುವ ಅವುಗಳ ತಂತ್ರ ಎಂಬುದು ಗುಲೈನ್‌ನ ವಿವರಣೆ.

ನಾವು ಹಲವರು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೀಟಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುವ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಗರಿಗಳ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೀಟಗಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾರಾಡುವ ಬಾವಲಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಗಾಢ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಕಿಲೋಗ್ರಾಂಟಲೆ ಕೀಟ ಹಿಡಿದು ತಿಂದು ಕೀಟ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಗಮನಿಸೋಣ.

— ಅಡ್ಡೂರ್ ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ಹೂಳು ಬಳಕೆಯಿಂದ ಇಳುವರಿ ಏರಿಕೆ!

ತಡಕಲೂರು, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ದೊಡ್ಡಹುಲಿಕುಂಟೆ ಹೋಬಳಿಯ ತಡಕಲೂರು ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಹಳ್ಳಿ. ಕೆರೆ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಏಕೈಕ ನೀರಿನಾಸರೆ. 2006 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಕೆರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಜನರೇ ಸೇರಿ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ಕೆರೆ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಂಘ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಹೂಳು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಫಲವತ್ತಾದ ಈ ಹೂಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಬೇಡಿಕೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೆರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಜನರು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೂಳು ಕೊಟ್ಟರೂ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ ಯೋಜನೆ 35000 ಘನಮೀಟರ್ (ಅಂದಾಜು 17500 ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಲೋಡ್) ಹೂಳು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತು. ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ರೈತರು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ತಡಕಲೂರು ಗ್ರಾಮವಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳಾದ ನೇಜಂತಿ, ತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಗೊಲ್ಲರಹಟ್ಟಿಗಳ ರೈತರೂ ಸಹ ತಡಕಲೂರಿನ ಕೆರೆ ಹೂಳು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೂಳು ಬಳಸಿ ಉತ್ತಮ ಇಳುವರಿ ಪಡೆದ ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಿನ್ ಗುಂಡಪ್ಪ ಅವರ ಅನುಭವ ಹೀಗಿದೆ.

ದೊಡ್ಡಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಟ್ಟು 15 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 9 ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಮತ್ತು 6 ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ. ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಗಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಜೋಳ, ಶೇಂಗಾ,

ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹೂಳು ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ 3 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಳುವರಿ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ದೊಡ್ಡಲಿಂಗಪ್ಪ.

ಈರುಳ್ಳಿ, ರೇಶ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಇವರು 2008 ರಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬಿತ್ತುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಎಕರೆಗೆ 40 ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಲೋಡ್ ಹೂಳನ್ನು ಹೊಡೆಸಿದರು. ಫೆಬ್ರವರಿ 2009 ರಲ್ಲಿ ಈ ಅರ್ಧ ಎಕರೆಗೆ 5 ಕಿಲೋ ಇಂಡಾಫ್-8 ರಾಗಿ ತಳಿಯನ್ನು ನರ್ಸರಿ ಬಿಟ್ಟು ನಂತರ ನಾಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ನಾಟಿ ಮಾಡಿದ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯು ಮೇ 2009 ರಲ್ಲಿ ಕೊಯಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅರ್ಧ ಎಕರೆಗೆ ಬಂದ ಇಳುವರಿ 9 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್.

ಇಷ್ಟೇ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೂಳು ಬಳಸದೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇಳುವರಿ 6 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಮಾತ್ರ. ಹೂಳು ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದ 3 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಳುವರಿ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ದೊಡ್ಡಲಿಂಗಪ್ಪ. ಕಾಳಿನ ಇಳುವರಿ ಅಲ್ಲದೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಇಳುವರಿಯೂ ಸಹ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ರಾಗಿಹುಲ್ಲು ಎದೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ದನಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಮೇವು ಲಭಿಸಿದೆ. ರಾಗಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಮನೆ ಬಳಕೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಗಿಗೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ಗೆ 1000-1200 ರೂ. ಬೆಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾರಾಟವೂ ಲಾಭದಾಯಕ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹೂಳು ಬಳಸಿ ಉತ್ತಮ ಇಳುವರಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಇತರ ಹೊಲಕ್ಕೂ ಸುಮಾರು 150 ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಲೋಡ್ ಹೂಳು ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಬಾರಿ ಈರುಳ್ಳಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಭತ್ತ, ಶೇಂಗಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇಳುವರಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ದೊಡ್ಡಲಿಂಗಪ್ಪನವರಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮದ ಹಲವಾರು ಜನರು ಹೂಳು ಬಳಸಿ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದೇ ಗ್ರಾಮದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕ ಎಂಬುವರು ತಮ್ಮ 1 ಎಕರೆಗೆ ಹೂಳು ಬಳಸಿ ಈರುಳ್ಳಿ ಫಸಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಲೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ರೇಶ್ಮೆ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೂಳು ಬಳಸಿದ್ದು ರೇಶ್ಮೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಹುಲುಸಾಗಿ, ಹಸಿರಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆರೆ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಈರಣ್ಣನವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ರೇಶ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಹೂಳು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಫಲಿತಾಂಶ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಇವರಲ್ಲದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಶೇಂಗಾ ಬೆಳೆಗೆ ಹೂಳು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ತಡಕಲೂರು ಗ್ರಾಮವು ಶಿರಾ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ 38 ಕಿ.ಮೀ.ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಒಟ್ಟು 388 ಕುಟುಂಬಗಳ ಗ್ರಾಮ. ವ್ಯವಸಾಯ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನಾಧಾರ ಕಸುಬು. ಜೊತೆಗೆ ಕೂಲಿ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ, ಕುರಿ

ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಉಪಕಸುಬುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಜನರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನೇರ ಬಸ್ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. 3 ಕಿ.ಮೀ. ನಡೆದು ಬಸ್ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ತಡಕಲೂರು ಕೆರೆಯು 88.86 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರುಣಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. 88.10 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಜಲಾವೃತ್ತ ಪ್ರದೇಶ ಕೆರೆಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾದ ತಡಕಲೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಹೂಳು ಬಳಕೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ದಶಕದ ಹಿಂದೆ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೂಳು ಹಾಕುವುದು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಲು-ಸಾಲಾಗಿ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳು ಕೆರೆಯಿಂದ ಹೂಳು ಹೊಡೆಯುವ ದೃಶ್ಯ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಕೆರೆಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಹೊಲವೂ ಫಲವತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬದಲಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೂಳು ಹೊಡೆಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದೆ.

ಕೆರೆ ಹೂಳು ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಅತ್ಯಂತ ಫಲವತ್ತಾದ ಗೊಬ್ಬರ. ಒವ್ವೆ ಹಾಕಿದರೆ 2-3 ವರ್ಷ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಸಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ರೈತರು ಪಾರಾಗಬಹುದು.

— ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಹೊಸಪಾಳ್ಯ

ಜನೋಪಯೋಗಿ ಅನುಶೋಧನೆ

ಜನೋಪಯೋಗಿ ಅನುಶೋಧನೆ ಗೊತ್ತೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅರ್ಜಿ ಕಳಿಸಿ, 7ನೇ ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿ, ನೆಲಮಟ್ಟದ, ನೆರವು-ಪಡೆಯದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಅನುಶೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ.

ಇದು ಎನ್‌ಐಎಫ್ (ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಫೌಂಡೇಷನ್) ನಡೆಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಇದರ ವಿಶೇಷ: 1 ಫೆಬ್ರವರಿ 2009ರಿಂದ 31 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2010ರ ತನಕ ಅರ್ಜಿ ಸ್ವೀಕಾರ.

ಅರ್ಜಿ ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ: ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೋಆರ್ಡಿನೇಟರ್ (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚಾಲಕರು), ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಫೌಂಡೇಷನ್, ಬಂಗಲೆ ನಂ. 1, ಸ್ಯಾಟಲೈಟ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಪ್ರೇಮಚಂದ ನಗರ ರಸ್ತೆ, ಅಹ್ಮದಾಬಾದ್ 380015 ಗುಜರಾತ್. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಶುಲ್ಕರಹಿತ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ 1800 2335555 ಸಂಪರ್ಕಿಸಿರಿ. ಇ-ಮೈಲ್ campaign@nifindia.org ಹಾಗೂ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ www.nifindia.org

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಹ-ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಹನಿಬೀ - ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್, ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನ ಸೃಷ್ಟಿ (ಸಂಸ್ಥೆ), ಸಿಎಸ್‌ಐಆರ್ (ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಫಾರ್ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಆಂಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ರಿಸರ್ಚ್) ಮತ್ತು ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನ ಐಐಎಮ್ (ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮೆನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್).

ಅರ್ಜಿ ಕಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ತಂಡಗಳು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು: (ಅ) ಅನುಶೋಧನೆಯ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜ್ಞಾನ (ಆ) ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ (ಇ) ಅನುಶೋಧಕನ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ. ಫೋಟೋಗಳು ಮತ್ತು/ ಅಥವಾ ವಿಡಿಯೋ ಜೊತೆಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನ. ಅನುಶೋಧನೆ/ ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುವ ಇನ್ನಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಯ ಜೊತೆಗೆ, ಒಣಗಿದ ಗಿಡ ಕಳಿಸಬಹುದು (ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ).

ಹನಿಬೀ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಹ-ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ಹನಿಬೀ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್. ಇದು ಪ್ರೊ. ಅನಿಲ್ ಕೆ. ಗುಪ್ತಾ ಆರಂಭಿಸಿದ ಜಾಲ. ಅವರ ವಿಳಾಸ: ಸಂಪಾದಕರು, ಹನಿಬೀ, ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮೆನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್, ವಸ್ತ್ರಾಪುರ, ಅಹ್ಮದಾಬಾದ್ 380015. ಇ-ಮೈಲ್ honeybee@sristi.org

ಇಂದು ಭಾರತದ ಉದ್ದಗಲದಲ್ಲಿ ಇದರ ಜಾಲ ಹರಡಿದೆ. ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಮುಂಚೆ ಇದರ ಪ್ರಧಾನ ಪತ್ರಿಕೆ "ಹನಿಬೀ" ಆರಂಭ. ಈಗ ಒರಿಯಾ, ಗುಜರಾತಿ, ಹಿಂದಿ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹನಿಬೀ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ "ಹನಿಬೀ" ಇದರ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ರೂ. 150, ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ರೂ. 2,500.

ಇವರ ಇತರ ಮಾಹಿತಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು: ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಆಫ್ ಸಸ್ಟೇನಿಬಿಲಿಟಿ, ನೇಚರ್ ಹಿಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಪೈಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಹನಿಬೀ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳ ಸಿಡಿ ಲಭ್ಯ. ಬೆಲೆ ರೂ. 250 (ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ), ರೂ.1,000 (ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ).

ಹನಿಬೀ ಬಳಗದ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹೆಸರು "ಹಿತ್ತಲಗಿಡ". (ವಿಳಾಸ: ಡಾ. ಟಿ. ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಕೃಷಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಚಿಕ್ಕವಿಕ್ಕಿ, ಬೆಂಗಳೂರು 560065.)

ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದ ಅನುಶೋಧಕರು ಒಂದು ಯಂತ್ರ, ಹತ್ತು ಕೆಲಸ

ಒರಿಸ್ಸಾದ ಸುಂದರಗರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗುರುಚರಣ್ ಸಿಂಗ್ ಪ್ರಧಾನ್ 8ನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತೇಳು ವರುಷ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾಠ ಮಾಡಿದವರು. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಬಳಿಕ ಅವರು ತೊಡಗಿದ್ದು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ - ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕಾಯಕ ಮುಂದುವರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ.

ಬಹುಬೇಗನೇ ಗುರುಚರಣರಿಗೆ ಕೃಷಿಯ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅರಿವು. ತಂದೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿತ. ಇದಕ್ಕೇನು ಪರಿಹಾರ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ. ಹಲವು ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಯಂತ್ರ ಬಳಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಇದರಿಂದ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಳ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ. ಅವರು ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗೆ ರೂಪರೇಷೆ ನೀಡಿ, ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದರು ಗುರುಚರಣ್. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೇವಿನಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವ ಮತ್ತು ತನೆಯಿಂದ ಭತ್ತ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಂತ್ರದ ಬಳಕೆ. ಇವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ಬಳಿಕ ಇತರ

ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಅದನ್ನೇ ಬಳಸುವ ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಾರಂಭ. ಹಲವಾರು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ "ನವರತ್ನ ಯಂತ್ರ" ಎಂದು ಗುರುಚರಣ್ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಅದೀಗ ಹತ್ತು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸೈಕಲಿನಷ್ಟೇ ಎತ್ತರವಿರುವ, ಕೈ ಅಥವಾ ಕಾಲಿನಿಂದ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಈ ಯಂತ್ರ ಮಾಡುವ ವಿಭಿನ್ನ ಕೆಲಸಗಳು:

- ನೀರೆತ್ತುವುದು
- ಮೇವು ಕತ್ತರಿಸುವುದು
- ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ
- ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹರಿತ ಮಾಡುವುದು
- ಮರದ ತುಂಡು ಕತ್ತರಿಸುವುದು
- ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿಯುವುದು
- ಧಾನ್ಯ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರುವುದು
- ತನೆಯಿಂದ ಭತ್ತ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು
- ಗಿಡದಿಂದ ನೆಲಗಡಲೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು
- ಹಸುರು ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವುದು

ಜೀವಸತ್ವ -ಎ ಬೆರೆಸಿದ ಹಾಲು ಅಗತ್ಯವೇ?

ವಿಟಮಿನ್-ಎ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ 700 ಮಿ.ಲೀ. ಹಾಲನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕುಡಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯ?

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ಯಮಪತಿಗಳು ಬೇರೊಂದು ವಿಧಾನ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದುವೇ ಹಾಲಿಗೆ ಜೀವಸತ್ವ "ಎ" ಬೆರೆಸಿ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು. "ಸುಧಾರಿತ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳಿಗಾಗಿ ಜಾಗತಿಕ

ಮೈತ್ರಿಕೂಟ" ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇದುವೇ ಚರ್ಚೆಯ ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು, ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣತರು. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಸತ್ವ "ಎ" ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಾಲು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರು ಮಿಲಿ ಲೀಟರ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ 160 - 175 ಐಯು (ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಯುನಿಟ್) ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರಮಾಣ ನೂರು ಮಿ.ಲೀ. ಟೋನ್ಡ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ 60 ಐಯು ಮತ್ತು ಇಮ್ಮಡಿ ಟೋನ್ಡ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ 36 ಐಯು - ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಆ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಸದ ಸಚಿನ್ ಪೈಲಟ್ ಹಾಲಿಗೆ ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಬೆರೆಸಿ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ನೂರು ಮಿ.ಲೀ. ಹಾಲಿಗೆ 200 ಐಯು ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಬೆರೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಸಲಹೆ. ಸಂಸತ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಖಾಸಗಿ ಮಸೂದೆಯೊಂದನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯು ಹಾಲನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಕೊರತೆ ವ್ಯಾಪಕ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪೋಷಕಾಂಶ

ಈ ಯಂತ್ರದ ಫ್ರೇಂನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಕ್ರಾಂಕ್, ಚೈನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪಾಕಿಟ್ ಹಾಗೂ ಬೆಲ್ಟ್ ಮತ್ತು ಲಾಟಿ ಇವೆ. ಇದರ ಪವರ್ ಚೈನ್‌ನ್ನು ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಚಲಾಯಿಸಿ, ಕೊನೆಯ ಲಾಟಿಯನ್ನು 900 ಆರ್ಟಿಎಂ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಗುರುಚರಣ್ ತಿರುಗಿಸಬಲ್ಲರು. ಕೊನೆಯ ಲಾಟಿಯ ಷಾಪ್ಟಿಗೆ ನಟ್ ಮತ್ತು ಬೋಲ್ಟ್ ಮೂಲಕ ವಿವಿಧ

ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮಿಂಚಿದ ಚಿಂತನೆಗಳ ಬೆಂಬತ್ತಿದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಅನುಶೋಧಕರಾಗಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಗುರುಚರಣ್ ಮೇಸ್ತು.

ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಈ ಮೇಲಿನ ಹತ್ತು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಗುಜರಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಸಿ ಸ್ವಂತ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಗುರುಚರಣ್ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಯಂತ್ರ ರಚಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಅವರು ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಸುಧಾರಿತ ಯಂತ್ರದ ಬೆಲೆ ಸುಮಾರು ರೂ. 15,000.

ಈಗಿನ ಯಂತ್ರದ ಮಾದರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಗುರುಚರಣರಿಗೆ ತಗಲಿದ ಅವಧಿ ಐದು ವರುಷಗಳು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದವರು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವೃದ್ಧನಾಗಿರುವ ಮಗ. ಮಿಂಚಿದ ಚಿಂತನೆಗಳ ಬೆಂಬತ್ತಿದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಅನುಶೋಧಕರಾಗಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾಠ ಹೇಳಿದ ಗುರುಚರಣ್ (ವಿಳಾಸ: ಅಂಚೆ ತಲಿತ, ವಯಾ ಬೊನ್ಯೆಗರ್, ಸುಂದರಗರ್, ಒರಿಸ್ಸಾ)

-ಅಡ್ಡೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಪರಿಣತೆ ಸಿ. ಸತ್ಯಮಾಲಾ ಅವರದ್ದೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಹಾಲನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಹೊಸ ಐಡಿಯಾ ಅಲ್ಲ. 1980ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಇದನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದಾಗ, ಕೆಲವು ಹಾಲಿನ ಡೈರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದವು. ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲಿಗೆ ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಬೆರೆಸಲು ಒಂದರಿಂದ ಎರಡು ಪೈಸೆ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಮಹಾನಗರಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಮದರ್ ಡೈರಿ ತನ್ನ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ಹಾಲು ಮಾರುವ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಹಾಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಮಾರುತ್ತಿದೆ.

ಬಡವರಂತೂ ಹಾಲು ಖರೀದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಾಲು ಖರೀದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ 1,300 ಐಯು ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಟಮಿನ್-ಎ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ 700 ಮಿ.ಲೀ.(100 ಮಿ.ಲೀ. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ 200 ಐಯು ಜೀವಸತ್ವ-ಎ ಬೆರೆಸಿದ್ದರೆ) ಹಾಲನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕುಡಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯ?

- ಅಡ್ಡೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ವಿಶ್ವ ತುಳು ಸಮ್ಮೇಳನ

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಉಜಿರೆಯ ವಿಶ್ವ ತುಳು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ (ಡಿಸೆಂಬರ್ 10ರಿಂದ 13, 2009) ಬಂದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ 10 ಲಕ್ಷ ದಾಟಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಅಲ್ಲಿ ಜನಸಾಗರ ಉಕ್ಕೇರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನ. ಡಿಸೆಂಬರ್ 12ರ ಶನಿವಾರ ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿದವರು 2.5 ಲಕ್ಷ ಜನರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಊಟದಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೊಂದು ಜಾಗತಿದ ದಾಖಲೆ. ಇಲ್ಲಿವೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ನೋಟಗಳು (ಅಡ್ಡೂರರ ಕೆಮರಾದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ)

ತುಳು ಗ್ರಾಮ

ಉಜಿರೆಯ ವಿಶ್ವ ತುಳು ಸಮ್ಮೇಳನದ “ತುಳು ಗ್ರಾಮ” ಹಳ್ಳಿಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿಸಿತ್ತು. ದೈವದ ಗುಡಿಯಿಂದ ತೊಡಗಿ ನೀರೆತ್ತುವ ಏತದ ವರೆಗಿನ ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವಂತ ಪ್ರತಿರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಸಮೃದ್ಧ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕು ಬಂದವರೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿವೆ (ಅಡ್ಡೂರರ ಕೆಮರಾ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದ) ತುಳುಗ್ರಾಮದ ಕೆಲವು ನೋಟಗಳು.

ಎಚ್ ಎಸ್ ವಿಶ್ವನಾಥ್

ಕಾರ್ಟೂನ್

ಜೇನೊಣಗಳ ಧಾಳಿ...
ಸಚಿವರ ತಂಡ ಪರಾರಿ - ಸುದ್ದಿ

ಇದು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರ ಸಂಚು
ಇರಬೇಕು ನೋಡಿ.....

